

U.S. Department of Labor

Employment Standards Administration Wage and Hour Division

เอกสารแสดงข้อเท็จจริง หมายเลข 2:

การจัดตั้งธุรกิจร้านอาหารและอาหารจานด่วนภายใต้พระราชบัญญัติว่าด้วยการจ้างแรงงาน ที่เป็นธรรม (The Fair Labor Standards Act: FLSA)

เอกสารแสดงข้อเท็จจริงนี้ได้แสดงข้อมูลทั่วไปในเรื่องของผลบังคับใช้ตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการจ้างงานที่เป็นธรรม (FLSA) สำหรับลูกจ้างในร้านอาหาร และร้านอาหารจานด่วน

ลักษณะ

อุตสาหกรรมร้านอาหารและร้านอาหารจานด่วนนั้นคือสถานที่ที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจการขายและการบริการอาหารที่จัดเตรียมไว้แล้วและเครื่องดื่มสำหรับผู้ซื้อ ไม่ว่าจะอยู่ในหรือนอกสถานที่

ขอบเขตการครอบคลุม

ธุรกิจร้านอาหารและร้านอาหารจานด่วนที่มียอดขายประจำปีรวมทั้งหมดเป็นจำนวนไม่น้อยกว่า\$500,000 ไม่ว่าจะมาจากหนึ่งกิจการหรือมากกว่าหนึ่งกิจการถือว่าอยู่ภายใต้ความตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการจ้างงานที่เป็นธรรมนี้ ทั้งนี้หากบุคคลใดทำงานหรือมีความรับผิดชอบเกี่ยวกับสินค้าซึ่งเคลื่อนย้ายในลักษณะที่เป็นการค้าระหว่างรัฐนั้นย่อมจะได้รับความคุ้มครองในเรื่องของค่าแรงขั้นต่ำและค่าล่วงเวลาภายใต้ความตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการจ้างงานที่เป็นธรรมเช่นพนักงานเสิร์ฟหรือพนักงานเก็บเงินผู้ซึ่งมีหน้าที่เกี่ยวกับธุรกรรมบัตรเครดิตย่อมอยู่ภายใต้ความตามพระราชบัญญัตินี้

ผลบังคับ

ค่าแรงขั้นต่ำ : ลูกจ้างที่อยู่ภายใต้การคุ้มครองทั่วไปมีสิทธิได้รับค่าแรงขั้นต่ำ \$5.15 ต่อชั่วโมง - มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 9 มกราคม ค.ศ. 1997 ค่าแรงนั้นกำหนดให้จ่ายเป็นปกติตามวันและระยะเวลาที่ได้ตกลงกันไว้ การหักค่าแรงสำหรับเรื่องต่างๆ เช่น การเก็บเงินไม่ได้ตามยอดขาย การซื้อเครื่องแบบที่บังคับให้ใส่หรือการที่ลูกจ้างไม่จ่ายเงินนั้นจะผิดกฎหมายถ้าการหักค่าแรงนั้นเป็นการหักค่าแรงของลูกจ้างจนเหลือน้อยกว่าค่าแรงขั้นต่ำหรือหักเงินจากค่าล่วงเวลากฎหมายไม่อนุญาตให้นายจ้างหักค่าแรงในเรื่องต่างๆจากค่าล่วงเวลาในสัปดาห์ที่ทำงานอันนอกเหนือจากค่าอาหาร ค่าที่พักหรือสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ทิปอาจถูกจัดว่าเป็นค่าแรงแต่นายจ้างนั้นต้องจ่ายค่าแรงปกติไม่ต่ำกว่า \$2.13ต่อชั่วโมงและต้องสามารถแน่ใจได้ว่าจำนวนทิปที่ได้รับนั้นมีจำนวนพอดีกับจำนวนยังขาดอยู่ของค่าแรงขั้นต่ำ

เครดิตอาหาร : นายจ้างนั้นสามารถหักค่าอาหารได้โดยคำนวณจากราคาทุน โดยส่วนใหญ่การหักออกจากรายชั่วโมงการทำงานของลูกจ้างอย่างไรก็ตาม นายจ้างไม่สามารถรับเครดิตอาหารในกรณีที่นายจ้างให้ส่วนลดราคาอาหาร

เครดิตทิป : ลูกจ้างทิป (tipped employee) คือลูกจ้างที่ได้รับทิปมากกว่า\$30ต่อเดือนเป็นประจำสม่ำเสมอ ลูกจ้างจะต้องได้รับทราบล่วงหน้า

ถ้าหากนายจ้างจะเลือกรับเครดิตทิปและจำนวนเครดิตทิปและนายจ้างต้องสามารถแสดงให้เห็นได้ว่าลูกจ้างนั้นได้รับค่าแรงและทิปรวมกันเป็นจำนวนไม่น้อยกว่าค่าแรงขั้นต่ำที่เหมาะสมทั้งนี้ลูกจ้างนั้นสามารถที่จะเก็บทิปของตนเองไว้ได้ทั้งหมดยกเว้นในกรณีที่ทิปที่เป็นเงินกองกลางที่ต้องมีการจัดสรรแบ่งปันกัน

ค่าล่วงเวลา : การจ่ายค่าล่วงเวลานั้นต้องจ่ายอย่างน้อยในอัตราหนึ่งเท่าครึ่งของอัตราค่าแรงต่อชั่วโมงปกติของลูกจ้างในการทำงานที่เกินกว่า 40 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ลูกจ้างทิปที่ได้รับค่าแรงปกติ \$2.13 ต่อชั่วโมงนั้นเข้าข่ายในการได้รับค่าล่วงเวลาที่อัตราหนึ่งเท่าครึ่งของค่าแรงขั้นต่ำในขณะนั้น ไม่ใช่หนึ่งเท่าหรือหนึ่งเท่าครึ่งของ \$2.13

ค่าแรงขั้นต่ำของผู้เยาว์ : พระราชบัญญัติว่าด้วยมาตรฐานการจ้างงานที่เป็นธรรมฉบับแก้ไขปี 1996 กำหนดให้นายจ้างจ่ายค่าแรงขั้นต่ำไม่น้อยกว่า \$4.25 ต่อชั่วโมงแก่ลูกจ้างซึ่งมีอายุต่ำกว่า 20 ปี ใน 90 วันแรกหลังจากที่ได้เริ่มจ้างงานกฎหมายได้ให้การปกป้องลูกจ้างโดยห้ามมิให้นายจ้างปลดลูกจ้างออกจากงานเพื่อที่จะจ้างบุคคลอื่นใดเข้ามาทำงานแทนในอัตราค่าแรงขั้นต่ำของผู้เยาว์

แรงงานเด็ก

ผู้เยาว์อายุ 14 และ 15 ปีสามารถทำงานนอกเวลาเรียนได้ในงานหลายๆอย่างที่ไม่นับอันตรายแต่ต้องอยู่ภายใต้เงื่อนไขต่างๆ ดังต่อไปนี้ ทำงานได้ไม่เกิน 3 ชั่วโมงในวันโรงเรียนเปิด, ไม่เกิน 18 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ที่โรงเรียนเปิด, ไม่เกิน 8 ชั่วโมงในวันที่โรงเรียนปิดและไม่เกิน 40 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ในช่วงเวลาที่โรงเรียนปิด ทั้งนี้เวลาทำงานจะต้องไม่เริ่มก่อนเวลา 7.00 น. หรือเลิกหลัง 19.00 น. ยกเว้นตั้งแต่วันที่ 1 มิถุนายนจนถึงวันแรงงานที่เวลาทำงานเลื่อนออกไปถึง 21.00 น. อาชีพที่อนุญาตให้ผู้เยาว์อายุ 14 และ 15 ปีประกอบได้นั้นรวมถึงการเป็นพนักงานเก็บเงิน, เสมียน, พนักงานจัดของ, พนักงานทำความสะอาด, พนักงานล้างผักผลไม้การประกอบอาหารหรือการอบอาหารนั้นไม่อนุญาตให้ผู้เยาว์ที่มีอายุไม่ถึง 16 ปีกระทำได้

ผู้เยาว์อายุ 16 และ 17 ปีสามารถประกอบอาชีพใดๆที่ไม่เป็นอันตรายโดยไม่มีจำกัดชั่วโมงทำงานตัวอย่างของเครื่องมือซึ่งถือว่าเป็นอันตรายในร้านอาหารนั้นรวมถึงเครื่องบดเนื้อสัตว์ไฟฟ้า (เลื่อย, เครื่องกดเนื้อมด, เครื่องบด, สับ, แล), เครื่องปั่น, เครื่องทำขนมไฟฟ้าลูกจ้างซึ่งมีอายุต่ำกว่า 18 นั้นไม่ได้รับอนุญาตให้ใช้, ป้อน, ติดตั้ง, ปรับ, ซ่อมหรือทำความสะอาดเครื่องเหล่านี้โดยทั่วไปแล้วไม่อนุญาตให้ลูกจ้างที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปีขับหรือบริการในลักษณะของผู้ช่วยผู้ขับยานพาหนะอันมีเครื่องยนต์บนถนนสาธารณะแต่บุคคลใดที่มีอายุ 17 ปีและมีคุณสมบัติตามที่ได้รับอนุญาตให้สามารถขับรถยนต์หรือรถบรรทุกที่มีน้ำหนักไม่เกินกว่า 6,000 ปอนด์โดยจำกัดจำนวนครั้งและถือเป็นส่วนหนึ่งของงานห้ามผู้เยาว์ไม่ให้ส่งของอันมีกำหนดเวลาเป็นสาระสำคัญ (เช่น การส่งพืชหรือการเดินทางที่มีเวลาเป็นสิ่งจำเป็น) และห้ามมิให้ขับรถในเวลากลางคืน (ดูเอกสารแสดงข้อเท็จจริง หมายเลข 34) <http://www.dol.gov/esa/regs/compliance/whd/whdfs34.htm>.)

ปัญหาที่เกิดขึ้นบ่อย

ถ้าหากนายจ้างกำหนดให้ใส่เครื่องแบบราคาของเครื่องแบบนั้นถือว่าเป็นค่าใช้จ่ายในทางธุรกิจของนายจ้างถ้าหากนายจ้างเรียกร้องให้ลูกจ้างรับผิดชอบต่อค่าใช้จ่ายนั้นค่าใช้จ่ายนั้นจะต้องไม่ลดค่าแรงของลูกจ้างจนต่ำกว่าค่าแรงขั้นต่ำหรือหักจากค่าชดเชยค่าล่วงเวลา

ข้อละเว้นค่าล่วงเวลา : มาตราที่ 13 อนุ(ก)(1) ของพระราชบัญญัตินี้ได้บัญญัติเรื่องการงดเว้นจากบทบัญญัติทางการเงินของพระราชบัญญัติสำหรับลูกจ้างที่รับจ้างในอาชีพที่เกี่ยวกับการบริหาร, การจัดการ, ผู้เชี่ยวชาญ, หรือพนักงานขายนอกสถานที่ลูกจ้างจะได้รับการยกเว้นหากบททดสอบอันเกี่ยวข้องกับหน้าที่, ความรับผิดชอบและเงินเดือนซึ่งได้บรรยายไว้ในกฎข้อบังคับที่ 29 CFR ส่วนที่ 541 นั้นสอดคล้องกันการทดสอบในเรื่องเงินเดือนและหน้าที่สำหรับการได้รับการยกเว้นนั้นได้บรรยายไว้อย่างครบถ้วนในกฎข้อบังคับ ส่วนที่ 541

ข้อมูลเพิ่มเติม

การประกาศนี้มีไว้สำหรับเป็นข้อมูลทั่วไปและไม่อาจพิจารณาจัดว่าเป็นรายงานของทางราชการของตำแหน่งที่ถูกบรรจุไว้ในกฎข้อบังคับ

สำหรับข้อมูลเพิ่มเติม สามารถเยี่ยมชมเว็บไซต์ค่าแรงรายชั่วโมงของเรา

<http://www.wagehour.dol.gov> และ/หรือโทรฟรีเพื่อสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับค่าแรงรายชั่วโมงของเราและสายให้ความช่วยเหลือ

สามารถติดต่อมาได้ระหว่างเวลา 8.00น. ถึง 17.00น. ตามเวลาท้องถิ่นที่หมายเลข 1-866-4USWAGE (1-866-487-9243)